



## Helletoftesangen

Mel.: Nu er jord og himmel stille (Fjäriln vingad)

1. Når vi kommer over bakken  
og ser bæltet lyse blåt,  
er det som en åbenbaring,  
skønt vi kender det så godt.  
Og vi ved, her har vi hjemme,  
og vi trives ved den fred,  
som det urtidslandskab rummer.  
Helletofte er vort sted.

2. Når vi slentrer langs med stranden,  
finder sten i ro og mag,  
døvet blidt af hybendufte,  
dysset ned af bølgers slag,  
mødes vi af landets mildhed,  
svalesving og mågeskrig.  
Her er storm, og her er stilhed,  
kæmpehøje, poesi.

3. Når vi sidder på terrassen  
i en duft af kaprifol  
og med lærkesang fra himlen,  
varm af badning, vind og sol,  
kan vi høre fjerne stemmer,  
børn, der leger bag en hæk.  
Så er Danmarks sommer dejlig,  
og vor travlhed langt, langt væk.

4. Når den danske sommer skuffer,  
morgenbadet er et gys,  
må vi finde andre glæder,  
når nu natten er så lys.  
Hvorfor brokke sig pedantisk, -  
skønt det blæser koldt og vådt,  
hyg jer inde, lidt romantisk,  
også bygevejr er flot!

5. Når vi hører gåseflokke  
drage nordpå i et V,  
ved vi, verden er langt større  
end det skønne, vi kan se.  
Lad dem længes, dem, der må det,  
lad dem rejse, dem, der vil,  
vi er her på Danmarks kyster,  
det er her, vi hører til.

6. Når vi samler bær i hegnet  
brombærblå på hånd og mund,  
og når småfolk fanger krabber,  
kribledyr på havets bund,  
får vi glæden ved at finde,  
samle ind og slippe fri  
i den langelandske sommer,  
fuld af trold- og trylleri.

7. Når vi mærker storme ruske  
i hver busk, hvert træ og hus,  
ser de hvide bølgekamme  
rulle frem i skumklædt brus,  
da kan selv en dysse trues,  
selv en høj skrænt brydes ned.  
Men når stormen atter stilner,  
ånder alt idyllisk fred.

8. Når vi samles for at fejre  
denne skønne sommerplet,  
blir vi mindet om, at glæden  
er til låns – som en stafet.  
De, der byggede, er borte,  
nu' det os, der tar hened,  
og en dag vil andre frydes  
her ved det, vi glædes ved.

9. Når vi ser, at solen daler,  
sætter skyerne i brand,  
synker ned bag Skårupøre,  
kaster guld i grams på vand,  
ser vi nok, at der er skyer,  
- sommeren er lunefuld, -  
mest dog: "guld betyder glæde",  
og 50 år – det er guld!

10. Og i morgen stiger solen  
uanfægtet op på ny,  
glimter mildt i duggens dråber,  
kaster glans på himlens sky.  
Vi har set det tit og ofte  
på forunderligste vis  
her i vores Helletofte,  
her i vores paradis.